

Γεννα

Πεμερσού

Παφός

Γ. Δημητριάδης

Επιστολή

1882

Ἐκ τῆς ἐπαρχίας Λέμεσσοῦ, 10]22
Φεβρουαρίου 82.

Κύριε Συντάκτα τῆς "Ἀληθείας"

Ἐπισταμένως καὶ τὸν πολὺ ἀργὰ ληφθέν
τα μοι 60 ἀριθ. τῆς "Ἀληθείας", διεξιελ
θών, εἶδον σὺν ἄλλοις νὰ γίνῃται καὶ πάλι
λόγος περὶ τοῦ ἐκ Πάφου τῆς τῆς Κύ
πρου Κήρυκι ἐπισέλλοντος κ. Γ. Δημη
τριάδου. — Εἶναι τῇ ἀληθείᾳ ἀνάξιον τοῦ
κόπον νὰ θαπανά τις, ἔσω καὶ τιγμὴς μό
νον διὰ τοὺς τοιοῦτους, ἵνα μὴ ὅμως οἱ
ἐκ τῶν ἀναγινωστῶν τῆς "Ἀληθείας" ἢ καὶ
τοῦ Κήρυκος αὐτοῦ, ἀγνοοῦντες τὸ περὶ
οὗ ὁ λόγος πρόσωπον, ἀπὸ κῶνον πα ἐκλά
βωσιν αὐτὸ ὡς τέττιγα ἢ ἄλλο τι ἀνώτε
ρον ἐντομον ἢ ζῴον, παρακαλῶ, ἵνα χάριν
τῆς ἀληθείας, ἐνημερώσῃτε περὶ αὐτοῦ
τὰ ἐξῆς.

Καλῶς γνωρίζω τὸν κ. Γ. Δημητριά
δην· εἶναι ἀμαθὴς, οὐκ ὄντι δύο λέξεις δὲν
δύναται κανονικῶς νὰ συναρμολογήσῃ, οὐ
μόνον τὸ ἴδιον ὀνομαπεπῶμενον δὲν δύνα
ται ἀπταίστως νὰ γράψῃ, ἀλλ' οὐδὲ καθαρῶς
τετυπωμένης λέξεως ἀλατῶσται· ν' ἀ
ναγνώσῃ· εἶναι ὅμως εἰς ἄκρον δοκησίσο
φος, ἰδιότροπος, οἰηματίας καὶ ἰδιοτελής
οὐδόλως δειλὴ οὐδὲ διατάξει. ἵνα ἐπὶ τοῦ
ἀντισίου βωμοῦ τῆς ἰδιοτελείας θυσιάσῃ οὐ
μόνον γενικὰ ἐξῆς τῆς Πατρίδος συμφέ
ροντα ἀλλὰ καὶ ἴδια ἐθνικά καὶ ὀρησκευτικά
αἰσθηματικά καὶ ἰσοῦν ἢ τῶν τελευταίων τοῦ
των ἀπύδειξις.

"Οτε ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ Ἀμμοχώστου
 διεπράχθη ἡ ἀνοξία τοῦ Ἀγγλικοῦ ὁ ὅμα
 τος ἐκείνη ἀτίμωσις τῶν δύο Ἱερῶν, ἥτις
 ἰσοσούτον συνεκύκησε καὶ συνετάραξεν ἅπασαν
 τὴν Κύπρον, ὥστε καὶ ὁ ἐλάχιστος τοῦ Κυ
 πρίου λαοῦ διεμαρτυρήθη, θεωρήσας τὴν
 τῶν Ἱερῶν ἀτίμωσιν ὡς ἐθνικὴν καὶ θρησ
 κευτικὴν ὕβριν, μόνος ὁ ἀξιοτίμος [;] Γ.
 Δημητριάδης, ὡς ἐκ καθάρως πηγῆς ηὐύσ
 θη; ἀπαδῶς καὶ ἀταράχως ἔλεγεν, "ἐγώ
 τὸ συμφέρον μου παρατηρῶ καὶ μοῦ εἶναι
 ἀδιάφορον καὶ ἐκψάσω τὰ γένη δυνάμει
 δυν." Τούτων οὖν οὐδὲν ἐχούτων, οὐδό
 λως πρόπειν ἢ ἀπορῶμεν πῶς ὁ εὐπίσθη
 τος [sic] Δημητριάδης θέλει ν' ἀντεπεξέλ
 θῃ κατὰ τῶν παγκυπρίων οὕτως εἰπεῖν φρο
 νημάτων, ἀρκεῖ μόνον ὅτι ἔχει οὗτος ἴδιον
 ὑλικὸν τι συμφέρον ἕνεκα τούτου πληρέστα
 τι ὁμωσδικαιούμεθα ἀπορροῦντες τὰ ἐρωτῶ
 μεν, πῶς οὗτος εἶδε γράμματα μὴ-μῆμα
 θηκῶς; οὐχ οὕτως ἐστὶ τὸ ἀμαθὲς Γραγκοῦ
 δι; (οὕτω κοινῶς ὀνομάζεται) πῶς ἀκούο
 μεν αὐτὸν γράφοντα ἡμεῖς, καὶ ξένη διαλέκτῳ;
 δὲν θὰ ᾔνοι νῆ τὸν κύμα ἐσφαλμένη καὶ ἐπερ
 χομένη ἡμῶν ἰδέα, ὅτι δηλονότι συντηρητι
 κός τις Ἀγγλος συντάττων τὰς τῆς Κή
 ρυκι ἐπιτελλομένας διατριβὰς, ἐπιτέλλει
 ταύτας ἐπ' ὀνόματι τοῦ γεννάδα τούτου,
 ὅτις τὸν τοῦ δημοσιογράφου τίτλον ἐπιζή
 των, οἰκοδομεῖται αὐτὰς. Καὶ ταῦτα διὰ
 τοὺς ἀγνοοῦντας τὸν ἐνλαχάνους τούτου
 κύρκου.

Φιλαλήθης τις.